
[DOBROMOWCA *sb m*

I sg dobrom(o)wcą.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Prawdopodobnie: Życzący dobrze:

W przeciwstawieniu: »złomowca ... dobromowca«: Vkaż mi/ kogoby tá Ewángelia z obżártego trzeźwim/ z furyatá ćichym/ z łákomego łzczodrym/ ze złomowce dobromowcą [...] vczyńiła. WujPos 1590 86 (Linde).

LW